

specifikace: K projednání a rozhodnutí sporu, v němž se žalobce z titulu poskytovatele licence k autorskému dílu domáhá po žalovaném, a to jako nabyvateli korespondujícího oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví, zaplacení licenční odměny a dále smluvní pokuty sjednané účastníky pro případ prodlení se zaplacením odměny žalovaným, je dána věcná příslušnost krajských soudů podle speciální úpravy obsažené v § 9 odst. 2 písm. g) občanského soudního řádu.

§ 9 odst. 2 písm. g) o.s.ř.

§ 2358 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

§ 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon

Ncp 227/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **MAL - Partners s.r.o.**, IČO 07408102
sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátkou Mgr. Karolínou Babákovou
sídlem Bucharova 1314/8, 158 00 Praha 5

proti
žalované: **HANAH finance s.r.o.**, IČO 27564614
sídlem Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1, Nové Město

o zaplacení částky 903 644 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. EPR 54809/2021, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou (respektive návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu - dále jen „žaloba“) doručitou Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dále jen „předkládající soud“) dne 4. 3. 2021 domáhá proti žalované zaplacení celkově částky 903 644 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, a to dílem - v rozsahu částky 767 1900 Kč s příslušenstvím - z titulu neuhrazené odměny podle licenční smlouvy, která měla být uzavřena dne 24. 1. 2020 mezi žalobkyní jako poskytovatelkou licence k užití příslušného díla (dílní úpravy stavebního projektu) a žalovanou jako nabyvatelkou korespondujícího oprávnění takové dílo užít, a dále pak - v rozsahu částky 136 544 Kč s příslušenstvím - z titulu smluvní pokuty, která měla být v licenční smlouvě sjednána pro případ prodlení žalované ze zaplacením dohodnuté odměny.
2. Předkládající soud předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému (dále jen „nadřízený soud“) podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že věc podle jeho názoru nepatří do věcné příslušnosti okresních soudů, a to s ohledem na § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř. (poznámka nadřízeného soudu - zjevně „§ 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.“), podle kterého rozhodují ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví jako soudy prvního stupně krajské soudy.
3. Žalobkyně k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) se závěrem předkládajícího soudu, že by v posuzované věci byla dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., vyslovila nesouhlas s tím, že se v tomto případě nejedná o spor vyplývající z práva duševního vlastnictví, když předmětem sporu je zaplacení úplaty sjednané ve smlouvě mezi dvěma podnikateli; nadto, ani povaha sporu svojí složitostí neodůvodňuje jeho projednání v prvním stupni na úrovni soudu krajského.
4. Žalovaná se pak k otázce věcné příslušnosti ve stanovené soudcovské lhůtě nevyjádřila, protože se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemá námitek.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
7. Pod okruh sporů vyplývajících z práva duševního vlastnictví se standardně řadí též spory, jejichž předmětem jsou nároky z licenčních smluv (§ 2358 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „o. z.“), vztahujících se k autorskému dílu podle § 2 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů.
8. Jak se z obsahu příslušné licenční smlouvy - kterou žalobkyně k důkazu ke své žalobě připojila a která není v rozporu s předmětem řízení vymezeným v žalobě (jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení - viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - podává, dne 24. 1. 2020 měly účastnice uzavřít licenční smlouvu, ve které se žalobkyně jako poskytovatelka licence měla zavázat poskytnout žalované jako nabyvatelce licence oprávnění k výkonu práva autorského k užívání příslušného díla, přičemž žalovaná se oproti tomu měla zavázat za poskytnutou licenci poskytnout žalobkyni odměnu ve výši 767 100 Kč; pro případ prodlení žalované se zaplacením příslušné odměny do stanoveného termínu 31. 1. 2020 pak měla být účastnicemi sjednána smluvní pokuta ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý (byť i jen započatý) den prodlení.
9. S ohledem na vše shora uvedené, když v projednávané věci žalobkyně odvozuje svůj primární dílní nárok na zaplacení částky 767 100 Kč (s příslušenstvím) od tvrzení, že je nositelkou autorského práva k příslušnému dílu a že se žalovaná zavázala za udělení oprávnění k výkonu takového práva podle licenční smlouvy zaplatit žalobkyni odměnu, přičemž dílní nárok na zaplacení částky 136 544 Kč je odvozen od práva na zaplacení smluvní pokuty, jež měla podle obsahu žalobních tvrzení zajišťovat právě příslušné majetkové právo žalobkyně (§ 12 odst. 1

autorského zákona a § 2358 a násl. o. z.) na odměnu za poskytnutí licence, nelze než uzavřít, že se v případě obou uplatněných dílčích nároků jedná o sporné věci, jež vyplývají z práva duševního vlastnictví (žalobkyně).

10. Nepřípadnou je v daném ohledu argumentace žalobkyně citovaná v odstavci 3. odůvodnění (shora), která bez zjevného důvodu odhlíží od „licenční“ povahy smlouvy (jež má přitom podle obsahu žaloby zakládat oba uplatněné dílčí nároky žalobkyně) a která se omezuje jen na obecné (a zkreslující) hledisko „složitosti“ věci.
11. Z těchto důvodů rozhodl nadřízený soud ve smyslu standardní soudní praxe (viz například usnesení nadřízeného soudu ze dne 21. 2. 2020, sp. zn. Ncp 146/2020, které je veřejnosti přístupné na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>) podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí tohoto sporu (respektive obou sporných věcí spojených žalobou ke společnému řízení) jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, přičemž ve smyslu § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. současně uvedl konkrétní soud, jemuž bude věc postoupena k dalšímu řízení; rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 29. března 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu